

"לדורות"

סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל שאלון לרישום קורות ניצולת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית

וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

אנו מודים לך מראש על הנכונות לשיתוף הפעולה.

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: גשמים	שם פרטי: נטליה
-----------------	----------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

יש לרשום שמות ומקומות באותיות בדפוס (גם בלועזית) במקומות המסומנים

שם משפחה לפני המלחמה או בתקופתה: גשמיסנייר	בלועזית	שם נעורים: אברומובנה
שם פרטי לפני המלחמה או בתקופתה: סיציליה	בלועזית	מין: נ תאריך לידה: 09/05/1941
מקום לידה (ישוב, מחוז): מוסקבה	בלועזית	ארץ לידה: בריה"מ
שם פרטי של האב: אברום	שם פרטי ושם נעורים של האם: סימה בייטמן	
שם פרטי של האישה/הבעל (אם היה/תה נשוי/נשואה לפני המלחמה): שם נעורים של האישה:		
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה:	בלועזית	ארץ המגורים:
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה:	מקצוע לפני המלחמה:	חבר בארגון או בתנועה:
מקומות מגורים בתקופת המלחמה (ישוב, מחוז, ארץ):		
האם היית בגטאות? אילו ומתי?		
האם היית במחנות? אילו ומתי?		
מקום השחרור: מוסקבה	תאריך השחרור:	
האם שהית במחנה עקורים? שם המחנה? לאן עברת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)?		
מקומות/מחנות בדרך לארץ:	שנת עליה: 06/12/1999	שם האנייה (אם עלה בדרך הים):

אנא ספרי/י על קורותיך לפני המלחמה

(ציוני דרך: משפחה, סביבה, ילדות ולימודים, עבודה, חברות בארגון): נא לכתוב בגוף ראשון

הורי היו יהודים שנולדו בשנת 1915 בעיר ז'יטומיר, אוקראינה. שם אמי היה גשמיסנייר סימה פרובדנה בייטמן. לאמא שלה קראו אסתר טירה בייטמן. היה לאמי אח שנולד בשנת 1896, שמו היה בייטמן חיים ברוך. כשהיתה אמא בת 13, הם עברו לגור במוסקבה. שם אבי היה גשמיסנייר אברום שלומוביץ. שם אמו-חנה גרנשטיין, ושם אביו שלמה ברוך. בשנת 1939 הוריי התחתנו ובאותה שנה אבי התגייס לצבא.

נא ספרי/י על קורותיך בזמן המלחמה

(ציוני דרך: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים ביוזנראט/תנועות נוער/מחתרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע באופן משמעותי להצלתך; בריחה/הגירה בכפייה, פינוי/אווקואציה למרכז ברית המועצות):

נולדתי במוסקבה במאי 1941. כשהתחילה המלחמה הייתי בת חודש וחצי. אבא שלי היה חייל בצבא ואני הייתי עם אמא שלי במוסקבה. גרנו בבנין שגרו בו הרבה מאד אנשים. היו בכל קומה הרבה חדרי מגורים למשפחות, ורק מטבח אחד וחדר שירותים אחד לקומה כולה. היו שם הרבה משפחות עם הרבה ילדים ולכולם יחד היה רק מטבח אחד וחדר שירותים אחד. החלונות בבנין התנפצו בגלל ההפצצות של המלחמה. אני הייתי תינוקת קטנה וחליתי בגלל הקור. בגלל שהייתי חולה אמא שלי לא הסכימה להתפנות ולעזוב את מוסקבה. היתה לי דלקת ראות ודלקת באזניים. כאבו לי מאד האוזניים והיה יוצא מהן נוזל מרוב קור. לאחר מכן, כל החיים שלי הייתי חולה בדלקת ראות ומאז אני גם לא שומעת באוזן שמאל. התנאים היו מאד קשים, לא היה מה לאכול. קיבלנו כרטיסים לאוכל. כל אחד קיבל כרטיס ל 200 גרם לחם ליום. אבל לא תמיד היה אוכל כי אנשים גנבו את הכרטיסים האלה.

אחרי המלחמה אמא לא אהבה לספר על הדברים הרעים שהיו בזמן המלחמה, ולכן אני לא יודעת הרבה על מה שקרה כי הייתי מאד קטנה. אני רק זוכרת שהיו מנסים לחמם את הבית עם אדים, לא היו חלונות והיה קר מאד. אני זוכרת שכאשר נגמרה המלחמה אמא בכתה מאד. היא נשארה לבדה מכל המשפחה. אבא שלי נהרג במלחמה בשנת 1943. הוא נהרג בעיר נובורוסיסק. אח של אמא, חיים ברוך בייטמן, נפטר בלנינגרד עם הילדים שלו. עוד שלוש בנות דודות של אמא נפטרו בלנינגרד. הפרטים שלהם רשומים ביד ושם.

אנא ספרי/י על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ

(ציוני דרך: השחרור וחזרה הביתה, חיים אחרי המלחמה, בריחה, העפלה/ עליה):

אמי התחתנה שוב בשנת 1949 עם נחום דוד לייזרוביץ גרשוביץ. הוא היה יהודי ונולד בשנת 1913. בשנת 1959 סיימתי 10 שנות לימודים בבית הספר במוסקבה. באותה שנה גם החלפתי את השם שלי לנטליה. לפני כן קראו לי סיציליה. סיציליה הוא שם יהודי והיה מסוכן להיות עם שם יהודי כי היתה אנטישמיות. הייתי חייבת לשנות את השם שלי. בשנת 1960 התחלתי ללמוד באוניברסיטת גופקינה, במגמת לימודי נפט וגז. סיימתי ללמוד בשנת 1967 וכעבור שנה התחלתי לעבוד בתפקיד מהנדסת במרכז הגז של משרד הפנים במוסקבה. בשנת 1988 התחתנתי במוסקבה עם בוזיה בוכמן יוסיפוביץ, יליד 1934. בתקופה שהתחתנתי איתו הוא היה מפסל יצירות אומנות בעץ. בשנת 1992 עזבתי את העבודה בגלל הנכות שלי, אני חולת לב. גרתי במוסקבה כל החיים שלי. גם אמא שלי גרה במוסקבה. החלום של אמא היה לבוא לארץ ישראל, אבל היא לא זכתה לזה. אמא נפטרה בגיל 83 בשנת 1999. אחרי שאמא נפטרה עלינו לארץ ישראל.

נא ספרי/י על חיירך בארץ

(ציוני דרך: לימודים/ תעסוקה, שירות צבאי, פעילות ציבורית או תרבותית, משפחה/ דורות המשך וכו'):

אחרי שעלינו גרנו בירושלים בשכירות במשך שנתיים וחצי. אחרי כן עברנו לקרית ארבע ואנחנו ממשיכים לגור בה היום. בשל מחלת הלב אסור לי לטוס ואפילו לא לנסוע למקומות מרוחקים, כך שאני כמעט לא יוצאת מקרית ארבע.